

Correspondentie-adres
Graaf van Bloisstraat 23
2731AC Benthuizen

Benthuizen, 23 januari 2017

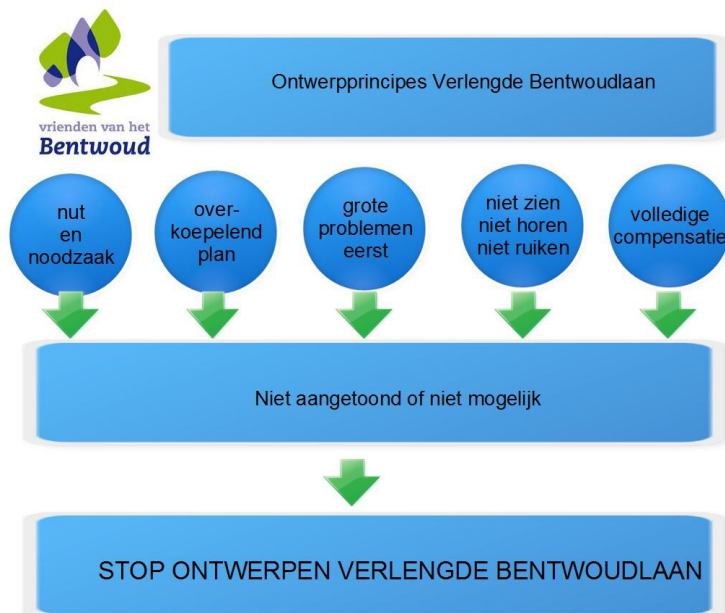
Aan de voorzitter en leden van de Stuurgroep N207-ZUID

Geachte voorzitter en leden van de Stuurgroep N207-ZUID,

De twee ontwerpessies (6 september en 25 oktober jongstleden) over de inpassing van de Verlengde Bentwoudlaan hebben een teleurstellend verloop gehad. Bij herhaling hebben wij onze opvattingen ingebracht over de uitgangspunten die bij de aanleg van zo'n ingrijpende en kostbare weg zouden moeten worden gehanteerd. Gebleken is dat een gesprek daarover niet mogelijk was. In de handelingen van de ontwerpessies is onze inbreng op dat punt zelfs niet gememoreerd. Daarom richten we ons nu rechtstreeks tot u. Wij gaan graag met u in gesprek.

Ontwerpprincipes

Zoals gezegd hebben wij nagedacht over uitgangspunten voor aanleg van de Verlengde Bentwoudlaan. In dit schema hebben we dit op een overzichtelijke manier weergegeven. In het

vervolg van deze brief werken we dit nader uit.

Ontwerpprincipe 1: Ontwerp alleen iets waarvan het nut en de noodzaak vaststaan.

Daarover hebben we al veel geschreven en gezegd (zie www.bentwoud.info/activiteiten). Kort gezegd: deze weg lost geen problemen op, maar veroorzaakt problemen. Directe effecten zijn: nog meer overlast op N209, bij de doorgang daarvan door Hazerswoude en op De Zijde in Boskoop. Omdat ons standpunt hierover genoegzaam bekend is, laten we het hierbij. De Verlengde Bentwoudlaan struikelt dus al over dit eerste ontwerpprincipe.

Ontwerpprincipe 2: Ontwerp vanuit een masterplan, waarbij de verkeersproblemen en mogelijke oplossingen integraal in kaart worden gebracht!

Dit is zo'n logisch uitgangspunt dat het bijna niet voorstelbaar is dat daar anders over kan worden gedacht. Toch gebeurt dit bij het uitwerken van Verlengde Bentwoudlaan, omdat de samenhang met andere ontwikkelingen wordt veronachtzaamd. Dat betekent dat we rond het Bentwoud straks met een overmaat aan asfalt worden geconfronteerd. Denk bijvoorbeeld aan de Zoetermeerse plannen voor het doortrekken van de N209 naar de N11, de ideeën om – misschien zelfs door het Gouwebos en de Voorofschepolder – een afslag te maken vanaf de Verlengde Bentwoudlaan over de Gouwe, en de ontsluiting die de gemeente Zuidplas wil ten noorden van Moerkapelle. Voeg daarbij de pas gerealiseerde parallelstructuur A12 en de Moordrechtboog.

De aanleg van de Verlengde Bentwoudlaan heeft ook nog eigen effecten. De weg trekt extra (sluip)verkeer aan. De MER geeft dat aan: de Hoogeveense weg wordt heel erg druk, in Hazerswoude-Dorp komt een dagelijks verkeersinfarct. Een domino-effect dus, waarin andere wegen moeten worden aangelegd, waarbij feitelijk de A3 (een autosnelweg tussen de steden Amsterdam en Rotterdam, dwars door het Groene Hart) in een groeiproces wordt gerealiseerd. Niet – zoals zou moeten – vanuit een (landelijk) plan voor het wegennet, maar sluipenderwijs door een aaneensluiting van gemeentelijke en provinciale initiatieven.

Dit versnipperde ontwerpen vindt plaats op basis van huidige budgetten. Maar voor het oplossen van de vervolg-effecten is geen geld beschikbaar. Aanleggen van de Verlengde Bentwoudlaan legt dus een hypotheek op de toekomst waarvan we de omvang op deze wijze niet te zien krijgen. Ontwerpen vanuit een geïsoleerde projectopdracht is dus heel onzorgvuldig. Ontwerpprincipe 2 is daarom de verstandige leidraad. Ook dit principe leidt tot de conclusie dat het ontwerpen van de Verlengde Bentwoudlaan moet worden gestaakt.

Ontwerpprincipe 3: Begin met ontwerpen waar problemen het grootst zijn.

Het is zonneklaar dat de problemen het grootst zijn bij de passage van de N209 door Hazerswoude-Dorp, en dat deze zullen toenemen als gevolg van de aanleg van de Verlengde Bentwoudlaan. Een beperkte, tijdelijke oplossing maakt nu deel uit van het project Verlengde Bentwoudlaan. Op echte oplossingen wordt gestudeerd, maar de structurele oplossing zal de komende 10 jaar niet gerealiseerd zijn. Dat is niet acceptabel. Indien de overheden in weerwil van de conclusies van ontwerpprincipes 1 en 2 toch verder willen, dan is het duidelijk dat het knelpunt Hazerswoude als eerste in aanmerking komt om te worden opgelost. De VVB denkt dat daarvoor een tunnel de enige goede uitwerking is. Verder ontwerpen van de Verlengde Bentwoudlaan zou derhalve moeten worden gestopt totdat dit knelpunt echt is opgelost.

Een tweede knelpunt in deze regio is de Zijde in Boskoop. Het aantal brugopeningen over de Gouwe is sterk toegenomen na realisatie van de overslaghaven in Alphen aan den Rijn. In 2017 zal het aantal treinpassages verdubbelen. Voeg daarbij een fors aantal nieuwe woningen in Waterrijk, en de problemen zullen daar verder toenemen. Het gaat dan niet alleen om de verkeersdruk, maar ook over de verkeersveiligheid en de gezondheid van de bewoners. De aanleg van de Verlengde Bentwoudlaan zal geen oplossing bieden voor de Zijde, integendeel. De Verlengde Bentwoudlaan geleidt meer verkeer in de richting van de Zijde. En dan? De Zijde ontlasten door een weg aan te leggen door het populaire Gouwebos? Dit is toch echt het paard achter de wagen spannen. Overigens zijn er door diverse personen alternatieven aangedragen om de druk op de Zijde te ontlasten.

Ontwerpprincipe 3 is een verstandige keuze. Ook op grond van dit principe moet verder ontwerpen van de Verlengde Bentwoudlaan worden stopgezet.

Ontwerpprincipe 4: De verlengde Bentwoudlaan willen we niet zien, horen of ruiken.

Indien de overheden in weerwil van de ontwerpprincipes 1, 2 en 3 toch met ontwerpen van de Verlengde Bentwoudlaan verder gaan, dan is het vanuit het belang van het Bentwoud noodzakelijk dat het een onzichtbare, niet hoorbare en niet ruikbare weg wordt. Het Bentwoud heeft immers het

karakter van een groen recreatiegebied. Dat verdraagt zich niet met geluidsoverlast, zichthinder en verhoogde concentraties van NOx en fijnstof. Indien aan dit ontwerpprincipie niet kan worden voldaan, moet het verder ontwerpen worden gestaakt. Een probleem waarvan wij de oplossing niet hebben gehoord, zijn de gevolgen die aanleggen heeft voor verzilting aan weerszijden van de weg.

Ontwerpprincipie 5: Volledige kwantitatieve compensatie is een vereiste.

De Verlengde Bentwoudlaan neemt opnieuw een fors stuk land weg van het Bentwoud. 'Opnieuw' omdat in de loop van de tijd de omvang van het Bentwoud is verminderd van 1300 hectare naar de 800 hectare van nu. Voor een groen recreatiegebied is omvang ook een kwaliteit. In onze ogen is een kritische grens al bereikt. De Verlengde Bentwoudlaan doorbreekt die grens. Daarom is 'volledige compensatie' een noodzakelijk ontwerpprincipie. Alle gedane investeringen renderen niet als dit gebied te beperkt wordt: het zal niet meer aan zijn bedoelingen kunnen voldoen. Volledige compensatie is meer dan alleen het aantal vierkante meters toevoegen aan het Bentwoud dat door aanleg van de Verlengde Bentwoudlaan verloren gaat. Geluidsoverlast, zichthinder en fijnstof hebben een werking die veel verder gaat. Het echte groene recreatiegebied wordt verteruggedrongen. Echte compensatie betekent dus dat er aan het Bentwoud een veelvoud wordt toegevoegd van de 'kale' omvang van het stuk grond dat met de weg is gemoeid. Als eerste ideeën hebben de Vrienden een plan ingediend voor een robuuste groene verbinding van het Bentwoud met het Gouwebos en een verbinding met het gebied van De Rotte. Flinkke uitbreiding van het bosareaal zal de toename van CO2 en fijnstof in de omgeving als gevolg van de toename van verkeer, compenseren.

Wij zijn zeer teleurgesteld over de zogenaamde 'kwalitatieve compensaties' zoals die in de 2^e ontwerpessie werden aangegeven. Wij vinden, om maar een voorbeeld te noemen, een extra parkeerterrein in het bos, bepaald niet een kwalitatieve verbetering. Er is geen ruimte geboden in de ontwerpessies om over dergelijke onderwerpen met meer creativiteit na te denken. Over de verbinding tussen het Bentwoud en de Rotte (1 kilometer fiets-/voetpad), wilde men helemaal niet spreken.

Indien de overheden in weerwil van de ontwerpprincipes 1,2, 3 en 4 toch verder gaan is volledige kwantitatieve compensatie onze eis.

Zoals gesteld zijn wij ernstig teleurgesteld in de gang van zaken rond de twee ontwerpessies en richten ons daarom nu direct tot u. Wij doen dat in het vertrouwen dat goede argumenten uiteindelijk zullen aanspreken. Wij gaan hierover alsnog graag het gesprek met u aan. Wij zien uw reactie tegemoet.

Hoogachtend,

Vereniging Vrienden van het Bentwoud,

Siep Eilander, voorzitter

Rob van Daalhoff, secretaris

